

ченъ, отколкото се очакваше, министритѣ се защитаваха чудесно, опозицията нѣма оратори. Славейковъ въ репликата си каза на Грекова за юридическитѣ доказателства: „не ни понася“, *cela ne nous convient pas, das passt uns nicht* (смѣхъ и въ самата камара). Дойде Давидовъ, той вече всичко знаеше отъ драгоманина Тълчилещовъ. Моята бележка за „*mas-sacres*“. Какво съмъ приказвалъ съ Цанева: видѣхъ, че тѣзи хора могатъ лесно да се вразумятъ. Давидовъ: *le pauvre pays*, какво ще излѣзе отъ него.—За Грекова въ Търново се прѣскало отъ опозицията, че той раздѣлилъ България на две! — Говори се за новъ кабинетъ: Гешовъ, Каравеловъ, Хр. Стояновъ, Славейковъ. Балабановъ ще стане председателъ на касацията, Бурмовъ членъ, Грековъ агентъ въ Букурещъ.

25 ноемврий, вторникъ. Заранъта на 10 ч. отидохъ у Стоилова. Тамъ много работа. Атанасовичъ бѣше при княза съ моя новъ указъ. Следъ това дойде Начовичъ: вечеръта имало министерски съветъ. Начовичъ искалъ веднага да се отиде при княза (Стоиловъ още вечеръта, а Горбановъ заранъта, му докладвали за вота на камарата), другитѣ не искали (Начовичъ: *petits gens, pourquoi se cramponner tellement au portefeuille* [малки хора, защо държатъ толкова за портфеила]), сега Начовичъ нетърпеливъ да чака останалитѣ (не идѣха), каза, че тѣ сж несржчни министри, непохватни, никой отъ българитѣ не знаелъ да управлява, млади били и неопитни. Безглавие. Атанасовичъ изпрати дворцовъ стражаръ съ бележка до Бурмова, тамъ чакали. останалитѣ отъ 9 ч. Дойдоха. Изглеждаха доста весели. Поднесоха оставка. Кевенхюлеръ вчера вечеръ на вечеря у Thielau (тамъ билъ и Грековъ) разправялъ, че ималъ текста на отговора на тронната речъ вече единъ день преди това. Питали, какъ е това възможно. Кевенхюлеръ: „че защо не, когато между депутатитѣ има непълнолѣтни, много лесна работа!“ Министритѣ се качиха горе при княза. Моятъ контрактъ е преписанъ. Четохъ въ канцеларията *Pall Mall Gazette*, *Times* и др. После останахме съ Стоилова сами, *ein Stein ist uns von Herzen gefallen* [падна ни камъкъ отъ сърдцето], Стоиловъ подскачаше изъ стаята, преплувахме Сцила и Харибда. — На обѣдъ бѣхъ съ Начовича, Агура, Аневъ. Князътъ приелъ оставката, казалъ: *je regrets beaucoup* [много съжالياва], че неохотно повѣрва страната въ други ржце, и че се надѣва, че тѣ (министритѣ) пакъ ще се върнатъ. — Отидохъ въ министерството. Контрактътъ се отнесе въ архивата. Атанасовичъ разправя за миналитѣ времена, за Кефалова, Пешакова, за Протичовитѣ и Атанасовичови статии (като студенти) въ единъ парижки забавителенъ вестникъ; Кръстовичъ билъ студентъ по-рано преди тѣхъ двамата (Протичъ и Атанасовичъ) въ Парижъ. — Въ камарата. Нищо — подписване на отговора на тронната речъ. Чете се писмото на Стоилова (отказъ, не приема избора, понеже